

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Caput XXXVII. De Lectore mensæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

Quivis etiam interiùs actum suum ad quemlibet Religiosum, cui ministrat, pro diversa cujuscunque conditione, officio atque occupatione, dirigere poterit. Exemp: grat.

Ad superiorem. Deus Dominus noster est, cui in tua persona interservio; illius enim in ista societate tu agis vicarium.

Ad illos, qui salutem animarum procuranda incumbunt. Accipe, bone Pater Confessarie, aut Concionator, velcere, ut in servitiis tuis, quæ Jesu Christo reddis, conservare te queas.

Ad Seniores & Valetudinarios. Comedite, boni Patres infirmi, ut debilitatem ac languores vestros meliùs sufferre valeatis.

Ad alios. Accipe, serve Dei, & nutrire, ut divinæ servitæ porrò pergas Majestati. Accipite, mortificationis amatores, istud obsequium, ut molestos ac generosos peregrinationis vestræ protendere possitis labores. Vescimini, fideles Jesu Christi amici, ut opera vestra heroica, vestrumque in divinam ipsius Majestatem continuare queatis amorem.

CAPUT XXXVII.

De lectore mensæ.

Homo, qui duabus è partibus compositus est, haudquaquam solo nutritur pane materiali, hic enim soli corpori servit, verùm etiam pro anima spiritali Dei verbi alimoniã opus habet, veluti divinus Magister noster fidem facit, ubi ait: *Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei* Matt 4. 6.

Lector

Lector mensæ porrò est, per quem Religiosi, qui mensis accumbunt, spirituales hanc recipiunt alimoniam, quæ corporeâ longè præstantior est, teste divo Augustino, qui ait: *Melior est refectio mentis, quàm ventris.* Os & lingua ipsius organum est Spiritus sancti, aut sacer quidam canalis, per quem in corda eorum cœlestes veritates ac verba vitæ derivat.

Officio fungitur *bonorum Angelorum*, qui eorum, quorum curam habent, intellectum, sanctas inspirando cogitationes, illuminant. Est, instar Joannis Baptistæ, vox Dei in deserto corda audientium illi præparando. Particeps est muneris Prophetarum atque Apostolorum, qui sensus æternitatis apportaverunt hominibus, quos operâ ipsorum sanctificare Deus voluit. Meritum obtinet sanctorum Ecclesiæ Doctorum ac Patrum Religionis, quia quod isti cœperunt, hic absolvit, ubi publicè pronunciat id quod ipsi divinè scripserunt privatim.

Mopus ipsius haud multò minoris momenti est munere pii ac zelosi Concionatoris, qui quotidie sancti, cujus Ecclesia memoriam veneratur, elogia deprædicat, ubi vitam illorum legit, qui absque ullo sive erroris periculo, sive rei cujusvis memoriæ mandandæ labore pulcherrimas gravissimasque fidei ac Religionis pronunciat veritates. Ea fortassis causa est, cur instar Concionatoris suggestum conscendat ac Religiosi Auditores ipsius non ad eò multum curant, utrum cœlestes veritates ex ipsius, an ex primorum earum Authorum, ore

per-

percipiant, quoniam per ipsum iisdem luminibus & affectibus potiuntur.

Directio.

“ Nutrimentum, Domine, spirituale, atque
 “ animarum alimoniam servis tuis interea,
 “ dum corpus reficiunt, subministrare debeo:
 “ Oro igitur divinam Majestatem tuam, ut
 “ mihi necessarias dispositiones tu concedas,
 “ ut perfectè ad eorum ædificationem isto per-
 “ fungar officio, ut ego æquè atque illi hoc
 “ inde capiamus emolumentum, quod tua Ma-
 “ jestas desiderat, ad majorem ipsius gloriam
 “ ac sanctæ communitatis istius splendorem.
 “ Virgo sacratissima, hanc & tu mihi gratiam
 “ ut obtineas, oro.

Actionis hujus spiritus in eo situs erit, ut per-
 magni suum faciat ministerium, considerando
 1. haud vulgari sibi esse honori, quod orga-
 num sit Spiritus sancti ac veluti os Dei ipsius,
 quo Patribus ac Fratribus ad cor loquitur.

2. Quod si qua in re in suo deficeret officio,
 obstaculum poneret divino circa suos Audito-
 res consilio, quia ipsius isti vitio privati rema-
 nerent luminibus ac spiritualibus animarum
 suarum delictis, quibus illos Deus operâ ipsius
 beare volebat.

3. Futurum illud genus esse quoddam con-
 temptus librorum sacrorum, eorundemque
 Authorum, si negligenter, fastidiosè ac socor-
 diter illos legeret.

4. Fore etiam contemptum ipsius commu-
 nitatis, quæ constat hominibus non nisi Deo,
 votorum beneficio, consecratis, quorum pleri-
 que honore sunt sacerdotii insigniti, ac nonnulli
 eximii

eximii Dei amici, quoniam interiùs multùm in oratione elevati ac sublimati. Aliã quoque ex parte cavebit, ne dexteritate quadam suo perfungendo officio vanam gloriam atque hominum aucupetur prædicationem. Vanitas enim non rarò invadit, & occupat Lectores, qui nativã quadam loquendi gratiã polent.

Omnis ipsius *interior applicatio* simpliciter eò spectet oportet, ut quæ legit animo percipiat ac degustet, iisque permoveri se sinat. Legendo vitas Sanctorum, modò egregia ipsorum facinora demirabitur; modò illos imitati constituet; modò ipsorum amore prosequetur innocentiam, simplicitatem, reliquasque virtutes; modò denique Deum de insignibus ipsorum pœnitentis vitæ austeritatibus, spontaneisque tolerantibus collaudabit. Insignia martyrum tormenta, gloriososque illorum enunciando triumphos sancto quodam semetipsum inflammabit ardore. Illos in corde suo invocabit, ac loco mercedis, quòd societati congregatæ illorum generositatem, ac de Tyrannis ipsaque morte victoriam exposuerit, illorum implorabit patrocinium, ut illi à Deo obtineant aliquam permaximi eorum erga divinam Majestatem suam amoris atque odii sui-
metipsum potiuunculam.

Poterit nihilominus exactibus sequentibus aliquem elicere, quin tamen convenientem ad lectionem attentionem interrumpat.

Actus interiores.

1. Etiam, Domine, servis tuis per os meum, loquere. »

2. Bene

2. " Bene habet : sicut ego canalis, per quem
" bonæ cogitationes ac sanctæ cœlorum affe-
" ctiones in animas eorum deriventur.

3. " Egregiæ virtutes atque illustrationes
" istæ per os meum transeuntes, ipsum purifi-
" cent atque in perpetuum sanctificent.

4. " *Quam dulcia faucibus meis eloquia*
" *tua ! desiderabilia super aurum, & lapi-*
" *dem pretiosum multum, & dulciora super*
" *mel & favum.*

5. " Procul absit à me omnis negligentia,
" quæ me coram Deo culpæ reum, ac Patribus
" & Fratribus meis invisum aut molestum at-
" que importunum constitueret.

6. " Age, anima mea, ea munere hic no-
" stro ratione defungamur, ut nostra nobis
" conscientia ne improperet, nostro nos vitio
" obstitisse Dei nostri erga servos suos, qui
" nos audiunt, consiliis.

7. " In te, Domine lætor, ubi cum appro-
" batione communitatis mihi legere videor, ad
" te tamen omnem refero laudem ac delecta-
" tionem.

Gratiarum actio in fine lectionis.

" Domine Deus meus, gratias ago tibi, me
" quod uti volueris, ut verba tua servorum
" tuorum auribus ingereres, mihi que, uti qui-
" dem à bonitate tua spero, actionis istius me-
" ritum conservare digneris. Dolerem sum-
" moperè, si nossem negligentiam sive vanitatē
" meam tuæ gratiæ in cordibus eorum vel tan-
" tillo fuisse obstaculo. Virgo sacratissima, oro
" te,

te, sub tua porrò me semper habere ut per-
gas tutela, „

CAPUT XXXIIX.

De Excitatore Nocturno.

Officio hic fungitur Angeli, qui mediâ nocte invitabat Pastores, ut venirent ad mundi Salvatorem in præsepio adorarent, quoniam idem Salvator in tabernaculo super Altari requiescit.

Angelus custos conventus, cunctique singulorum Religiosorum Angeli Tutelares illius ministerio imprimis oblectantur. Illi ipsi congratulantur, quod ipsis in Patribus ac Fratibus eorum curæ commissis ad Dei laudes concinendas excitandis auxilio sit. Ipsum etiam in ista actione comitantur, veluti Evangelista fidem facit, beatorum spirituum multitudinem sese adjunxisse illi, qui pastoribus loquebatur, *Luc. 2. 13. facta est cum Angelo multitudo cœlestis exercitus.* Cùm enim illos maximè ament, qui Chori frequentatione delectantur, illum indubiè majori prosequuntur amore, qui alios cum gaudio illuc adducit.

Directio.

Domine Deus, gratias tibi ago, quòd me eligere voluisti, qui servos tuos ad te collaudandum excitarem. Eâ nimirum ratione tua bonitas amplissimam mihi præbet facultatem, illi satisfaciendi pro peccatis à me in sæculo admissis effrœnatis licentiis, quòd majorem
nocturnum